

РЕШЕНИЕ

№ 2

гр. ЛЕВСКИ, 01.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ЛЕВСКИ в публично заседание на девети януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Д.а К. Николаева

при участието на секретаря ИЛИЯНА П. ИЛИЕВА-ИВАНОВА
като разгледа докладваното от Д.а К. Николаева Административно
наказателно дело № 20234410200236 по описа за 2023 година
на основание данните по делото и закона, за да се произнесе, взе предвид
следното:

Производството е по реда на чл.59 и следващите от ЗАНН.

Образувано е по жалба от Т. Т. Ц. от с.***, обл.Плевен против Наказателно постановление №**/15.08.2023г. на Началник РУ - Левски към ОД на МВР-Плевен, с което на жалбоподателя на основание чл.257, ал.1 ЗМВР е наложено административно наказание глоба в размер на 100 лв. Наведен е довод за допуснати в хода на административно-наказателното производство съществени нарушения на материалния и процесуалния закон. Твърди се, че жалбоподателят не е извършил вмененото му нарушение, като на процесната дата е бил в дома си заедно с децата си. Изложени са съображения за допуснато нарушение на приложената материално-правна норма - чл.64, ал.1 от ЗМВР, като приложима била разпоредбата на чл.64, ал.4 ЗМВР. Сочи се като допуснато съществено нарушение на процесуалните правила нарушаване разпоредбата на чл.40, ал.3 от ЗАНН. В нарушение на посочената разпоредба АУАН бил съставен в присъствието само на един свидетел, с което било нарушено изискването на закона за двама свидетели, както и в АУАН липсвало отбелязване, че същият е съставен в хипотезата на чл.40, ал.3 от ЗАНН. Искане се наказателното постановление да бъде отменено, като неправилно и незаконосъобразно.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв.Р. Р. –

ПЛАК, който поддържа жалбата и моли наказателното постановление да бъде отменено. В допълнителни писмени бележки развива наведените в жалбата доводи за нарушение на приложимата материално-правна норма и за допуснато съществено нарушение на процесуалните правила - на разпоредбата на чл.40, ал.3 ЗАНН. Излага съображения, че от събраните в хода на съдебното следствие гласни и писмени доказателства се установявало, че жалбоподателят не е извършил вмененото му нарушение. Обстоятелствата, твърдени в подаденото възражение срещу АУАН били установени от събраните по делото доказателства. Моли да бъде постановено решение, с което наказателното постановление да бъде отменено като неправилно и незаконосъобразно.

Ответната страна по жалбата Началник на РУ Левски към ОДМВР – Плевен не се явява и не представлява в проведеното по делото съдебно заседание. С административно-наказателната преписка изразява писмено становище за неоснователност на жалбата. Наведени са доводи, че НП е правилно и законосъобразно, издадено от компетентен орган в рамките на неговите правомощия и съдържа всички задължителни реквизити. Искане се жалбата да бъде оставена без уважение. Направено е възражение за прекомерност на адвокатския хонорар на пълномощника на жалбоподателя.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства и становищата на страните, приема за установено следното:

Жалбата е подадена в срока по чл.59, ал.2 от ЗАНН и от лице, притежаващо активна процесуална легитимация да обжалва наказателното постановление, поради което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна, поради следните съображения:

От събраните по делото гласни и писмени доказателства се установява следната фактическа обстановка:

На 19.07.2023г., в 16,16 часа бил подаден сигнал на тел.112 от П. Ц.а срещу жалбоподателя Т. Т. Ц. за отправени от същия заплахи за убийство спрямо П. Ц.а.

Около 16,20 часа в РУ Левски бил подаден сигнал и от св.Г. Г. за отправени от Т. Ц. заплахи в дома на св.Г..

По повод на подадения сигнал свидетелят Д. Й. - мл. полицейски инспектор при РУ Левски бил изпратен от дежурен ОДЧ на адрес - село ***. На адреса не бил установен жалбоподателя Т. Ц.. Установени били свидетеля Г. Г. и неговата майка. Същите заявили пред полицейския служител, че

жалбоподателят бил на адреса, заплашвал ги, след което си тръгнал с автомобила си.

Няколко дни преди процесната дата свидетелят Д. Й. бил написал полицейско разпореждане на Ц. да не отправя обиди и заплахи спрямо свидетеля Г. Г.. Поради тази причина пол. инспектор Д. Й. се свързал с Т. Ц. и в негово присъствие в с.*** му съставил АУАН №**/19.07.2023г. за това, че на 19.07.2023г., около 16,20 часа в село ***, на ул.“****“ пред дом №**, отправил закани за саморазправа към Г. С. Г. от с.***, с адрес: с.***, ул.“****“ №**, с което нарушил Разпореждане №293000-10130/12.07.2023г. на РУ Левски. Свидетел при съставяне на акта станал свидетелят А. П. П..

В законоустановения срок било депозирано възражение от Т. Ц. срещу съставения АУАН, в което били изложени твърдения, че по време на подадения сигнал и преди обаждане от полицейския служител Д. Й. за съставяне на АУАН, Т. Ц. се намирал в дома си с децата си.

На 24.07.2023г. до Районна прокуратура Плевен бил подаден сигнал от жалбоподателя Т. Т. Ц., в който са изложени твърдения, че подадения от св.Г. Г. на 19.07.2023г. сигнал не отговаря на истината, данни за извършено престъпление по чл.326, ал.1 от НК. По повод сигнала била извършена полицейска проверка и на 03.11.2023г. било образувано досъдебно производство №4579/2023г. по описа на РП Плевен.

В хода на извършената полицейска проверка на свидетеля Д. Й. било възложено да прегледа видеозаписи от камери в дома на жалбоподателя, от които установил, че по време на обаждането Т. Ц. бил в дома си. По образуваното досъдебно производство №4579/2023г. по описа на РП Плевен била извършена видео-техническа експертиза на процесните видеозаписи.

На 15.08.2023г. въз основа на съставения АУАН №**/19.07.2023г. било издадено обжалваното Наказателно постановление №**/15.08.2023г. на Началник РУ - Левски към ОД на МВР-Плевен, с което на жалбоподателя на основание чл.257, ал.1 ЗМВР било наложено административно наказание глоба в размер на 100 лв. за виновно нарушение на чл.64, ал.1 ЗМВР. Приетата за установена в НП фактическа обстановка е идентична с изложените в АУАН факти.

Така приетата от съда фактическа обстановка се установява от следните доказателства и доказателствени средства: гласни доказателствени средства - показанията на свидетелите Д. Ю. Й., А. П. П., Г. С. Г., М. Д. Р., писмени доказателства и доказателствени средства: АУАН №**/19.07.2023г., Възражение срещу АУАН №**/19.07.2023г., Наказателно постановление №**/15.08.2023г. на Началник РУ - Левски към ОД на МВР-Плевен, копие на

материали по ДП №4579/2022г. на РП Плевен - писмо от Дирекция „Национална система 112“, РЦ 112 Монтана, ведно с 1 бр. компактдиск, съдържащ 2 бр. аудиозаписи и 3 бр. ел. картона, копие на дневник на дежурна при РУ Левски за постъпили сигнали на 19.07.2023г., сигнал до РП Плевен от Т. Т. Ц..

Като взе предвид установеното от фактическа страна, съдът намира от правна страна следното:

Обжалваното наказателно постановление, както и актът за установяване на административно нарушение, въз основа на което същият е издаден, са съставени в предписаната от закона писмена форма, в сроковете по чл.34 от ЗАНН и от компетентни длъжностни лица.

Основателен е наведеният от жалбоподателя довод за допуснати в хода на административно-наказателното производство съществени нарушения на процесуалните правила.

Налице е нарушение на разпоредбата на чл.40, ал.1 ЗАНН, съгласно която актът за установяване на административно нарушение се съставя в присъствието на свидетелите, които са присъствали при извършване или установяване на нарушението. Съгласно ал.3 на цитираната разпоредба при липса на свидетели, присъствали при извършването или установяването на нарушението, или при невъзможност да се състави акт в тяхно присъствие, той се съставя в присъствието на двама други свидетели, като това изрично се отбелязва в него. В процесния случай актът е подписан от св.А. П., като видно от показанията му, същият е свидетел единствено при съставяне на акта. Същевременно по делото се установява, че са налице свидетели, присъствали по време на инцидента, като актът не е съставен в тяхно присъствие в нарушение разпоредбата на чл.40, ал.1 ЗДвП.

Налице е противоречие между словесното описание на нарушението и неговата правна квалификация в АУАН и НП.

Установява се, че съгласно обстоятелствената част на АУАН и НП на жалбоподателя е вменено, че не изпълнил отправено спрямо него разпореждане на полицейски орган.

Неправилно като правна квалификация на нарушението е посочена разпоредбата на чл.64, ал.1 ЗМВР, съгласно която полицейските органи могат да издават разпореждания до държавни органи, организации, юридически лица и граждани, когато това е необходимо за изпълнение на възложените им функции. Разпорежданията се издават писмено. Нормата на чл.64, ал.1 от ЗМВР сама по себе си не предписва правило за поведение, неизпълнението на което да бъде вменено, като административно нарушение, а урежда

правомощие на полицейските органи при издаване на разпореждания. Такова правило за поведение е предвидено в ал.4 на цитираната разпоредба, съгласно която разпорежданията на полицейския орган са задължителни за изпълнение, освен ако налагат извършването на очевидно за лицето престъпление или нарушение или застрашават живота или здравето му. Налице е неправилно приложение на материалния закон, като описаното в АУАН и НП деяние не е квалифицирано с надлежната административно-наказателна разпоредба, която да съответства на вменените на жалбоподателя факти.

За пълнота следва да бъде посочено още, че е налице неяснота и относно фактите, запълващи състава на нарушението, за което жалбоподателят е санкциониран. В АУАН и НП е посочено, че с действията си – закана за саморазправа към Г. С., жалбоподателят нарушил разпореждане на полицейски орган рег.№293р-10130/12.07.2023г. От съдържанието на АУАН и НП липсва яснота какво поведение предписва това полицейско разпореждане, включително кое лице е разпоредено с него Т. Ц. да не заплашва предвид постъпилите два сигнала от две различни лица. Полицейското разпореждане не е представено и като писмено доказателство по делото от административно-наказващия орган, чиято е доказателствената тежест. Посоченото води до невъзможност за съда да провери материалната законосъобразност на наказателното постановление като установи дали действията на жалбоподателя нарушават издаденото му полицейско разпореждане.

Допуснатите съществени нарушения на процесуалните правила водят до незаконосъобразност на наказателното постановление, което следва да бъде отменено.

С оглед изхода на спора, основателно е направеното от защитника искане за присъждане на адвокатско възнаграждение на основание чл.63, ал.3 от ЗАНН. Представено е пълномощно и договор за правна защита и съдействие, от които се установява, че адв.Р.Р. осъществява безплатна адвокатска помощ на основание чл.38, ал.1, т.3 ЗА. Съгласно чл.38, ал.2 ЗА ако в посочената хипотеза в съответното производство насрещната страна е осъдена за разноси, адвокатът има право на адвокатско възнаграждение, като съдът определя възнаграждението в размер не по-нисък от предвидения в наредбата по чл.36, ал.2 и осъжда другата страна да го заплати. Предвид на изложеното, ОДМВР - Плевен следва да бъде осъдена да заплати на адв.Р.Р. адвокатско възнаграждение в размер на 400 лева, изчислено съобразно чл.18, ал.2, вр. чл.7, ал.2, т.1 от Наредба №1 от 09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление №**/15.08.2023г. на Началник РУ - Левски при ОД на МВР-Плевен, с което на **Т. Т. Ц.**, ЕГН:*****, с адрес: с.***, ул.“А***, на основание чл.257, ал.1 ЗМВР е наложено административно наказание глоба в размер на 100 лв. за нарушение на чл.64, ал.1 ЗМВР, като **НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНО**.

ОСЪЖДА на основание чл.63, ал.3 от ЗАНН, във вр. с чл.38, ал.2, вр. чл.38, ал.1, т.3 от ЗА, **Областна дирекция на МВР – Плевен** да заплати на **адв.Р. Р. – Адвокатска колегия – Плевен, *** №**** , разноски за адвокатско възнаграждение в размер на **300 лв.**

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Административен съд - гр.Плевен в 14 – дневен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Левски: _____